(1385) "रस आस्वादनस्नेहनयोः"

(X-चुरादिः-1931. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः ।

'शब्दे शपि रसेत्, स्नेहास्वादयो रसयेद्रसेः ।' (श्लो. 193) इति देवः । रसकः-सिका, रिरसयिषकः-षिका; रसयिता-त्री, रिरसयिषिता-त्री; [A]रसयन्-न्ती, रिरसयिषन्-न्ती; रसयिष्यन्-न्ती-ती, रिरसयिषिष्यन्-न्ती-ती; रसयमानः, रिरसयिषमाणः, रसयिष्यमाणः, रिरसयिषिष्यमाणः, सुरः-सुरसौ-सुरसः; रिरसयिट्-यिषौ-यिषः; रसितम्-तः, रिरसयिषितम्-तः-तवान्; [1]रसः, विरसः, सुरसः, सुरसी, रिरसयिषुः; रसयितव्यम्, रिरसयिषितव्यम्; रसनीयम्, रिरसयिषणीयम्; रस्यम्, रिरसयिष्यम्, ईषद्रसः-दूरसः-सुरसः; रस्यमानः, रिरसयिष्यमाणः, रसः, रिरसयिषः, रसयितुम्, रिरसयिषितुम्; रसना, रिरसयिषा, रसनम्, रिरसयिषणम्, रसयित्वा, रिरसयिषित्वा; [2]प्ररसय्य, प्ररिरसयिष्य, रसम् २, रसयित्वा २, रिरसयिषम् २, रिरसयिषित्वा २; इति विशेषः ।

(1386) "रह त्यागे" (I-भ्वादिः-731. सक. सेट्. पर.)

'रहयेत् रहति त्यागे, गतौ रंहेस्तु रंहति ।' (श्लो. 195) इति देवः । राहकः-हिका, राहकः-हिका, रिरहिषकः-षिका, रारहकः-हिका; रहिता-त्री. रहयिता-त्री, रिरहिषिता-त्री, रारहिता-त्री; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकचहतिवत् (514) बोध्यानि, [3]रहः विरहः-[4]विराही, [5]रहस्यम्, अनुरहसम्-अवरहसम्, तसरहसम्, [6]राहुः, इमानि रूपाणि

---

1. रस्यन्ते आस्वाद्यन्तेऽनेन इति 'एरच्' (3-3-56) इति अचि रूपम् । घञ् वा इति **केचित्** ।
2. 'ल्यपि लघुपूर्वात्' (6-4-16) इति णेरयादेशः ।
3. पचाद्यचि रूपमेवम् ।
4. 'सुप्यजातौ —' (3 2-78) इनि णिनिप्रत्यये रूपमेवम् । **विरही** इति तु विरहोऽस्यास्तीति मत्वर्थीय इनिप्रत्यये रूपम् ।
5. औणादिके (9-49) असुन्प्रत्यये **रहः** इति भवति । रहसि भवम्=**रहस्यम्** इत्यत्र दिगादित्वात् (4-3-54) यत्प्रत्यये रूपमेवम् ।
6. 'दृसनिजनिचरिचटि**रहिभ्यो** ञुण्' [1-88] इति ञुण्प्रत्यये रूपमेवम् ।

A. 'देवौघे हृतदुःखने **रसयति** व्याकर्षदेनं क्षितौ ॥' धा. का. 3. 62.